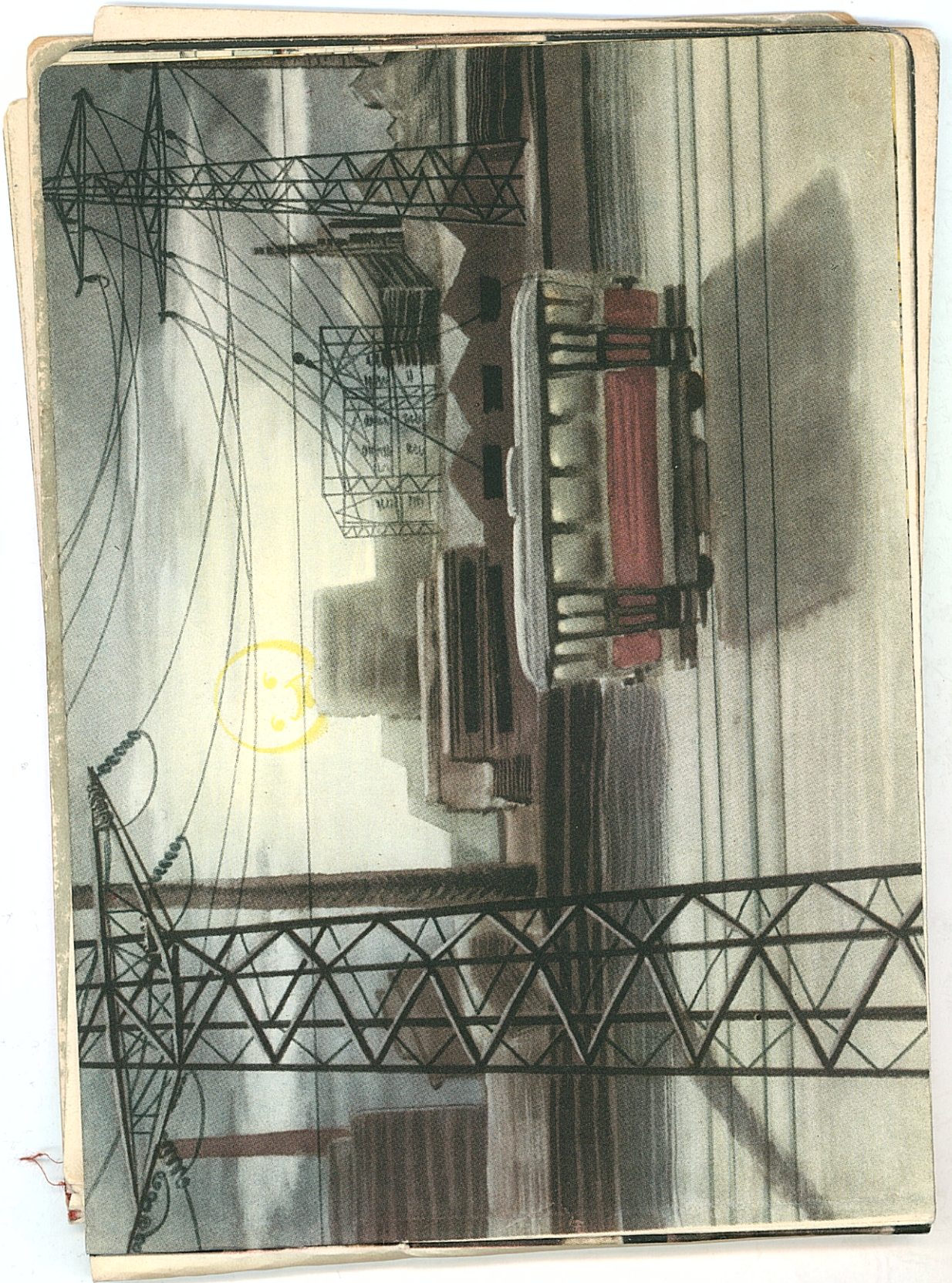
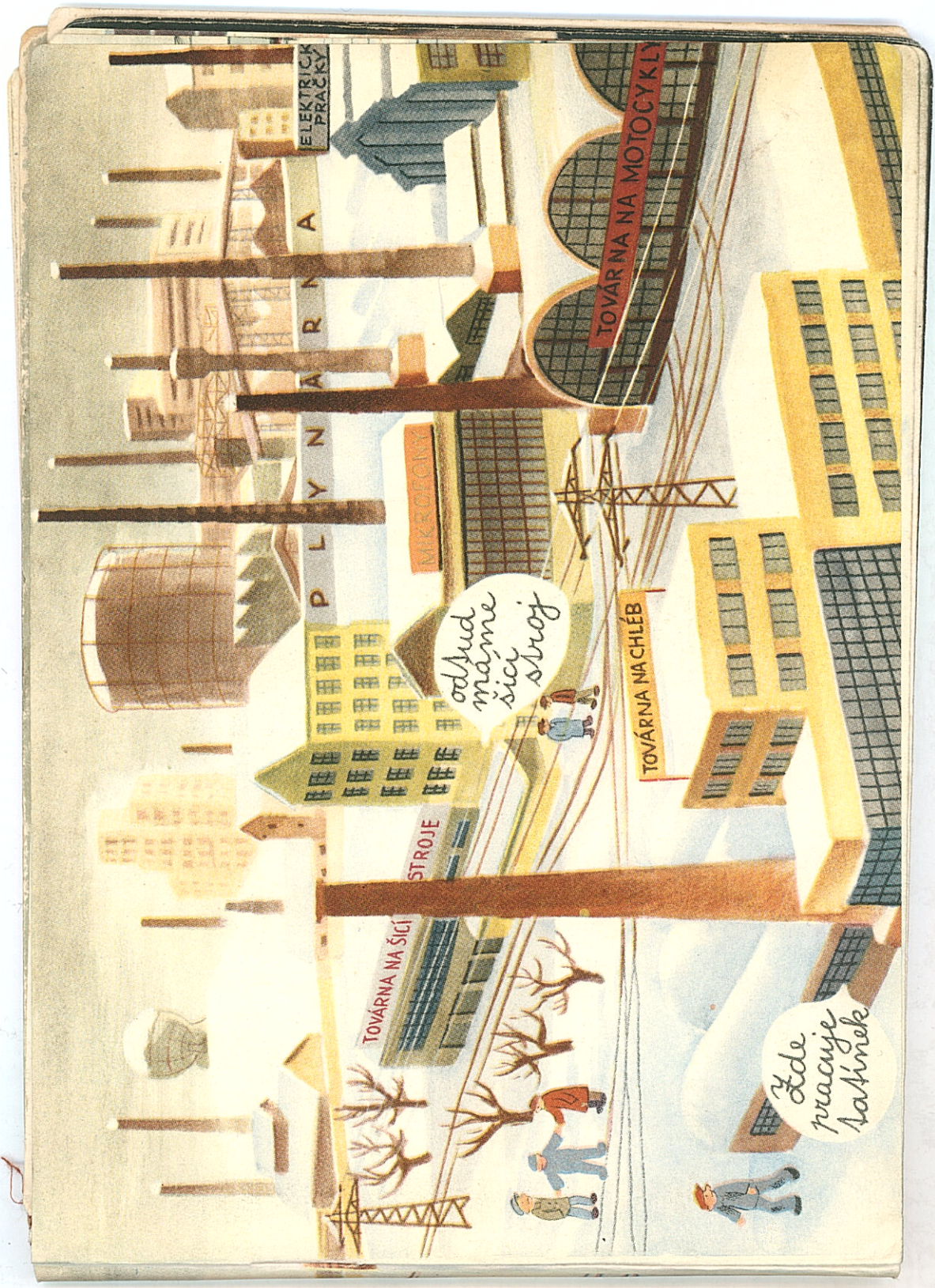

Už nastával večer. Děti přišly domů za tmy.
Doma však světlo nenašly. Ani jedna žárovka nespvítila.
Kde měli svíčku nebo petrolejku, zapálili svíčku nebo petrolejku. Ale kde je neměli, tam byla tma. Tma tmoucí.
„Proč nám žárovky nespvítily?“ ptal se Pepík i Vašek. Ptala se tak i Máňa.

„To je neštěstí! Elektrárna se zastavila,“ řekly maminky.
„Nemá uhlí,“ řekli tatínci. Bez uhlí nemůže naše elektrárna vyrábět elektrinu. Nebude se svítit. Také továrny se zastaví. Nebudou mít proud.“

ELEKTRICKÉ PRAČKY

TOVÁRNA NA MOTOCYKLY

TOVÁRNA NA CHLĚB

TOVÁRNA NA ŠÍČÍ

STROJE

NĚKDEJŠÍ

A

P

L

Y

N

A

odtud máme šáci stroj

Zde pracuje Aatinek

Všechno se zastavilo. Ani jedna továrna nepracovala. Ani v jednom domě se netopilo.

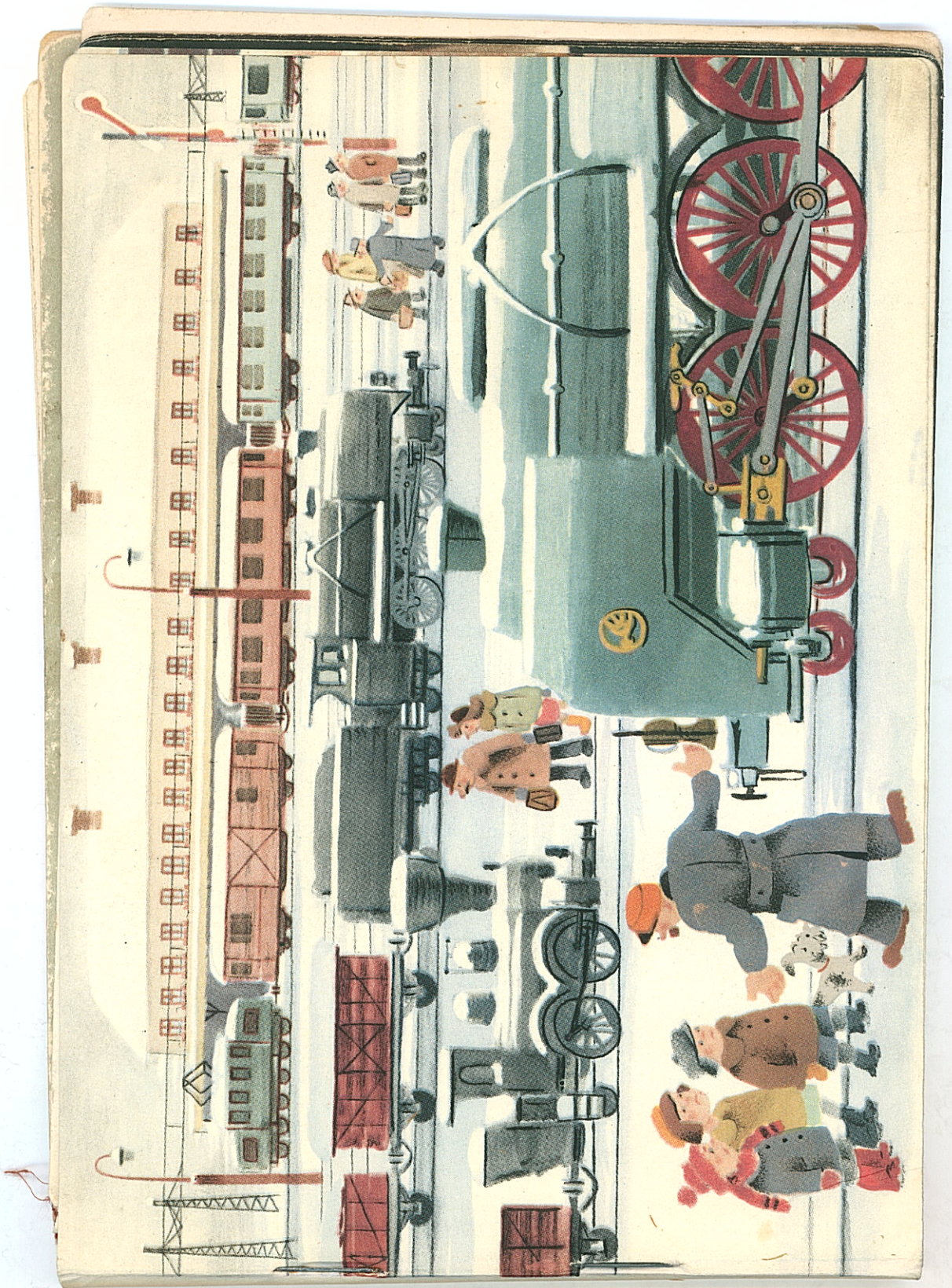
Za chvíli nebudeme mít co jíst. Za chvíli zmrzneme.

„Pojedeme za uhlím!“ řekl Pepík.

„Pojedeme vlakem!“ řekl Vašek.

„Utíkejme na nádraží!“ zvolala Máňa.

A utíkali na nádraží. Jaké však překvapení! Všechno stálo. Stály rychlíky i osobní vlaky. Stály i nákladní. I elektrické lokomotivy stály. I ty malé lokomotivy na posunování stály. Není uhlí. V našem městě se nejezdí.

Šli tedy pěšky. Musí zachránit město. Bobík snadno našel cestu, kudy uhlí utíkalo. Šli po stopách. Šli daleko, daleko, až došli k velkému uhelnému dolu. Nad dolem stály vysoké věže a před ohradou stál vrátný.

„Kousek uhlí?“ otázal se vrátný „Viděl jsem. Tudy utíkal. Ale podívejte se, tu jdou rytíři, kteří uhlí ze země dobývají. Ti vám pomohou. Dejte se k nim!“

Děti se podívaly na rytíře.

Ti rytíři, to byli horníci. Stateční horníci, kteří dobývají uhlí pro všechny lidi. Pro celý svět.

„Zachráníme naše město,“ řekly si děti. „Vrátíme mu uhlí.“

Daly se k horníkům. Dostaly modráky a tvrdé čepice. Dostaly také hornické lampy. Nasedly pak do klece a jely dolů, dolů, dolů.

Tam bylo věci k vidění! Jak to bylo vše zajímavé!

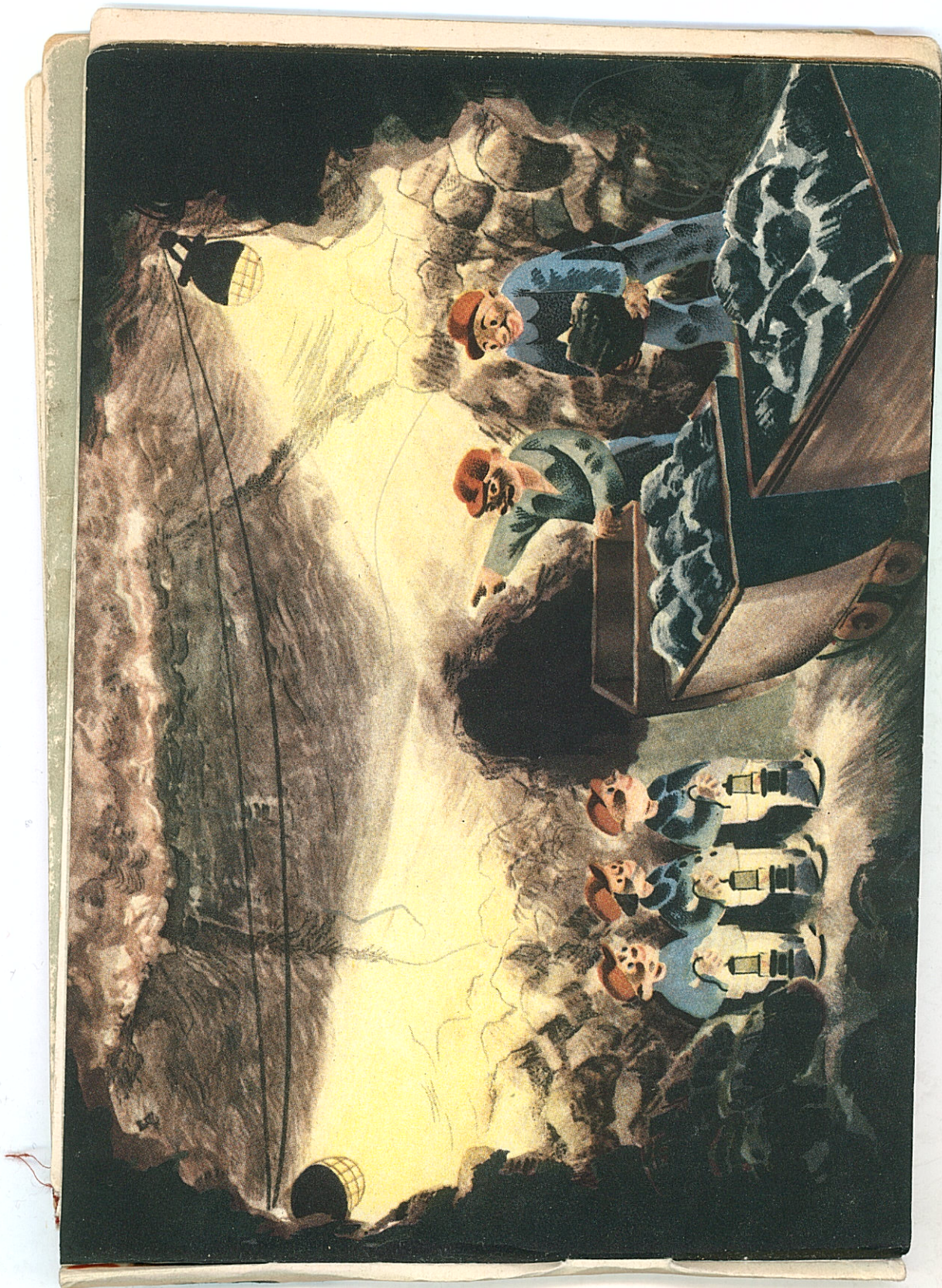
A v nejdolejším poschodí jim ukázali: „Tudy utíkalo vaše uhlí.“

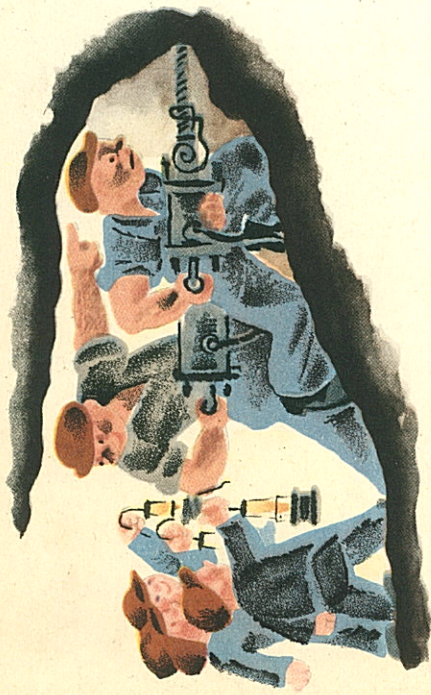

Děti šly kolem horníků. Všichni dobývali uhlí pro celý svět. Horník s nosatcem řekl: „Ano, tudy utíkalo vaše uhlí.“ Také horník se sbíječkou to řekl. I horník s pilou na uhlí řekl: „Ano, tudy utíkalo vaše uhlí.“

Děti šly dál a přišly do velikého porubu. Byl to ohromný, nádherný sál. Horníci jej vystříleli dynamitem. Dole napadaly balvany uhlí. Horníci je nabírali do vozíků. „Ano, vaše uhlí utíkalo až tam dozadu,“ řekli. „Tam se schovalo. Ale my vám k němu pomůžeme.“

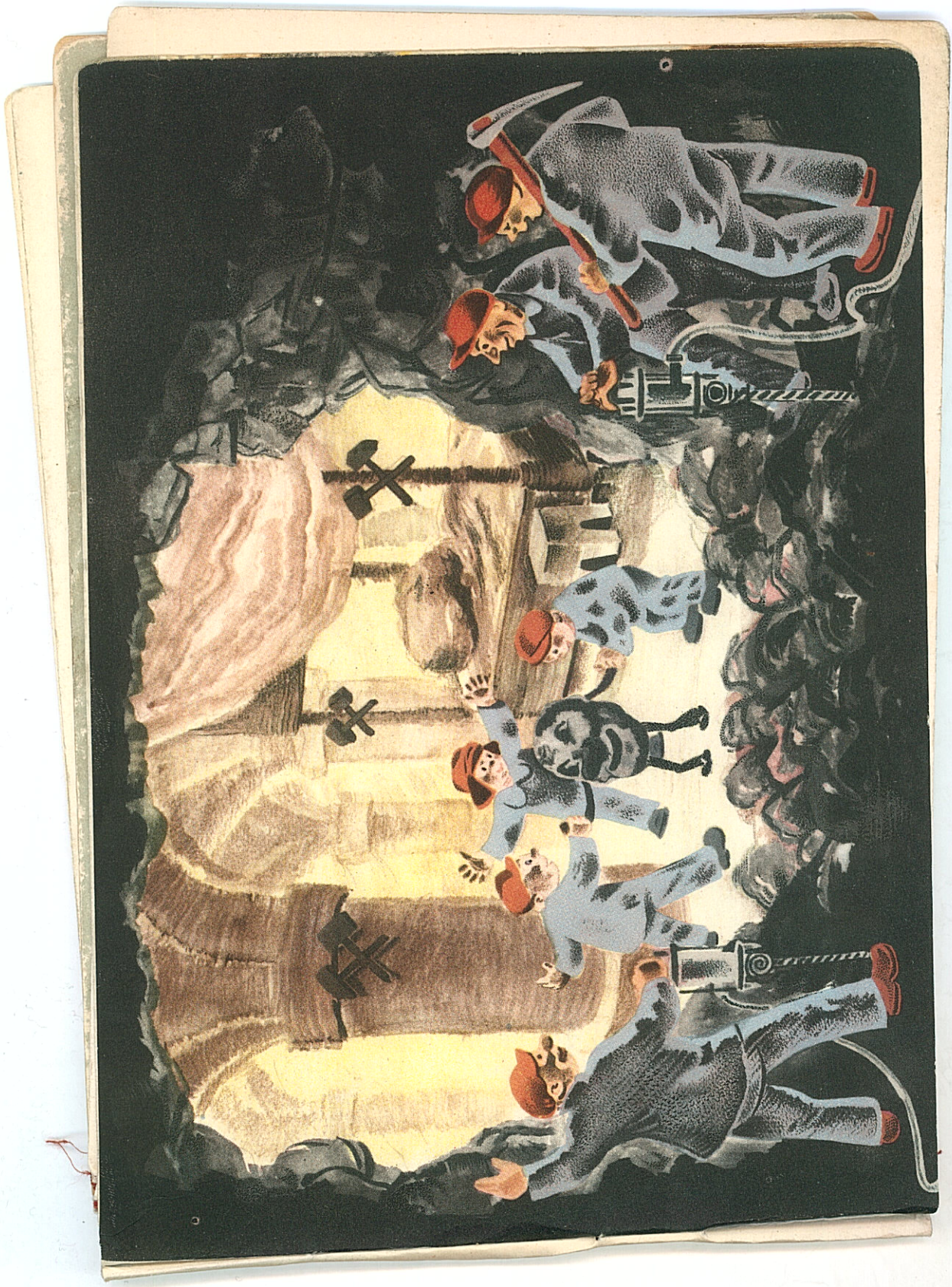

Hrdinové horníci vzali sbíječky a razili dětem chodbičku. Poslední kus odstřelili dynamitem.

A hle: Otevřela se překrásná komnata. Všechno tam bylo z uhlí. A z té komnaty vyšlo naše Uhlí.

„Uhlí, uhlíčko, nezlob se na nás!“ volaly děti. „My už se nebojíme, že jsi černé. Nám se to tu velice líbí. Víš, čím budeme, až budeme velcí? Budeme hrdiny — horníky. Chceme také dobývat uhlí pro celý svět.

„Sláva!“ zvolalo Uhlí. „U nás se budete mít dobře. Všechno se vám tu bude líbit.“

„A abyste věděli, že se nehněvám, naložíme celé vlaky uhlí a dovezeme je do vašeho města,“ řeklo Uhlí.

Na prvním vlaku jely děti. Řídily lokomotivu a měly velikou radost z toho, že se jim všechno podařilo.

Sláva! Město bylo zachráněno. Elektrárna vyráběla proud, plynárna plyn, továrny vyráběly chléb a stroje. Ze všech komínů se kouřilo. Ve všech domech bylo teplo.

A proč? Bylo zase dosti uhlí.

Děti ho získaly. Vidíte, jak velice ho potřebujeme. Proto všichni musíme pomáhat získávat uhlí.

O. SEKORA — V. JUNEK: JAK SE UHLÍ POHNĚVALO

Napsal Ondřej Sekora, nakreslil Václav Junek — Vydalo Státní nakladatelství dětské knihy roku 1949 v Praze — Výtiskla Severografia v Liberci — Vydání první, výtisk 1 — 10.000 — Knižnice pro předškolní věk — Redaktor knižnice O. Sekora — Značka A 3

Cena 70,- Kčs